

Onsdag den 8. juni 2011

Løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet

P7_TA(2011)0262

Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2011 om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog af 1. juli 2010 om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet (KOM(2010)0348),
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2010/233/EU af 26. april 2010 om oprettelse af en ekspertgruppe for en fælles referenceramme vedrørende europæisk aftaleret ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. juli 2001 med titlen "Europæisk aftaleret" (KOM(2001)0398),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. februar 2003 om en mere sammenhængende europæisk aftaleret - en handlingsplan (KOM(2003)0068),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2004 med titlen Europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret: vejen frem (KOM(2004)0651),
- der henviser til Kommissionens beretning af 23. september 2005 med titlen "Første årlige statusrapport om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret" (KOM(2005)0456) og til Kommissionens rapport af 25. juli 2007 med titlen "Anden statusrapport om den fælles referenceramme" (KOM(2007)0447),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2009 om grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU (KOM(2009)0557),
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om den fælles referenceramme for europæisk aftaleret ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om europæisk aftaleret ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om europæisk aftaleret ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret: vejen frem ⁽⁵⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 26. maj 1989 ⁽⁶⁾, 6. maj 1994 ⁽⁷⁾, 15. november 2001 ⁽⁸⁾ og 2. september 2003 ⁽⁹⁾ om samme emne,

⁽¹⁾ EUT L 105 af 27.4.2010, s. 109.

⁽²⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 31.

⁽³⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 364.

⁽⁴⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 247.

⁽⁵⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 109.

⁽⁶⁾ EFT C 158 af 26.6.1989, s. 400.

⁽⁷⁾ EFT C 205 af 25.7.1994, s. 518.

⁽⁸⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 538.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 95.

Onsdag den 8. juni 2011

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,

- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0164/2011),

- A. der henviser til, at det europæiske aftaleretlige initiativ, hvis målsætning er at løse en række problemer ved det indre marked, som bl.a. forskellige dele af den aftaleretlig lovgivning har skabt, har været under behandling i mange år,

- B. der henviser til, at det i kølvandet på den globale finanskrise forekommer endnu vigtigere end før at få skabt et samlet europæisk aftaleretligt system for at få det fulde udbytte af det indre marked og derved bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-målene,

- C. der henviser til, at det indre marked fortsat er opsplittet på grund af mange faktorer, herunder den manglende gennemførelse af den eksisterende lovgivning om det indre marked,

- D. der henviser til, at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser for bedre at forstå, hvorfor det indre marked fortsat er opsplittet, og hvordan disse problemer kan løses på bedst mulig vis, herunder hvordan man kan sikre, at eksisterende lovgivning bliver gennemført,

- E. der henviser til, at Kommissionen i den oven for nævnte grønbog har præsenteret talrige løsningsmodeller for et europæisk aftaleretligt instrument, som kunne hjælpe med til at udbygge iværksættervirksomhed og styrke borgernes tillid til det indre marked,

- F. der henviser til, at ekspertgruppen, som blev nedsat for at bistå Kommissionen med at udarbejde et forslag til en fælles referenceramme vedrørende europæisk aftaleret, har indledt sit arbejde med en rundbordsdrøftelse med de implicerede parter,

- G. der henviser til, at forskellene i aftaleret på nationalt niveau ikke udgør den eneste hindring for SMV'er og forbrugere med hensyn til aktiviteter på tværs af grænserne, idet de stilles over for andre problemer såsom sprogbarrierer, forskellige skatteordninger, spørgsmålet om onlineforhandleres pålidelighed, begrænset adgang til bredbånd, digitale færdigheder, sikkerhedsproblemer, befolkningens demografiske sammensætning i de enkelte medlemsstater, bekymringer vedrørende privatlivets fred, klagebehandling og intellektuelle ejendomsrettigheder m.v.,

- H. der henviser til, at tre fjerdedele af detailhandlerne ifølge en kommissionsundersøgelse fra 2008 kun sælger indenlands, og at salg på tværs af grænserne ofte kun finder sted i nogle enkelte medlemsstater ⁽¹⁾,

- I. der henviser til nødvendigheden af at sondre mellem konventionelle grænseoverskridende transaktioner og e-handel, som der er særlige problemer med, og hvor transaktionsomkostningerne er anderledes; der henviser til, at det også med henblik på fremtidige konsekvensanalyser er nødvendigt omhyggeligt og præcist at definere, hvad transaktionsomkostningerne består af,

- J. der henviser til den klare konstatering af, at anvendelsen af udenlandsk (forbruger)lovgivning på grænseoverskridende transaktioner i henhold til Rom I-forordningen ⁽²⁾ pålægger virksomhederne, især små og mellemstore virksomheder, betragtelige transaktionsomkostninger, som alene i Det Forenede Kongerige er vurderet til 15 000 EUR pr. virksomhed og pr. medlemsstat ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

⁽³⁾ UK Federation of Small Businesses, positionspapir om Rom I (2007).

Onsdag den 8. juni 2011

- K. der henviser til, at der er behov for flere oplysninger for så vidt angår de transaktionsomkostninger, som anvendelsen af artikel 6, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, litra a), i Rom I-forordningen foranlediger under hensyntagen til, at Rom I kun har været anvendt siden december 2009,
- L. der henviser til, at sådanne transaktionsomkostninger anses for at udgøre vigtige hindringer for handel på tværs af grænserne, hvilket 50 % af de detailhandlere i EU, som allerede deltager i grænseoverskridende handel, bekræftede i et interview i 2011, hvor de anførte, at en harmonisering af de gældende love for grænseoverskridende handel i EU ville øge deres handel på tværs af grænserne, mens 41 % anførte, at dette ikke ville øge deres salg; der henviser til, at sammenlignet hermed anførte 60 % af de detailhandlere, som ikke handlede på tværs af grænserne, at omfanget af deres grænseoverskridende handel ikke ville øges af mere harmoniserede lovgivningsmæssige rammer, mens 25 % anførte, at salget ville stige ⁽¹⁾,
- M. der henviser til, at nogle af de mest åbenlyse hindringer for forbrugere og SMV'er i forbindelse med det indre marked er kompleksiteten i aftalemæssige forhold, uretfærdige aftalevilkår og -betingelser, uhenigtsmæssige og utilstrækkelige oplysninger og ineffektive og tidskrævende procedurer,
- N. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at ethvert EU-initiativ tager højde for såvel virksomhedernes som forbrugernes reelle behov og interesser; der henviser til, at disse interesser også omfatter juridiske/lingvistiske problemer (fastsættelse af standardvilkår og -bestemmelser for små virksomheder på alle EU-sprog) og vanskelighederne med at håndhæve aftaler på tværs af grænserne (fastsættelse af autonome EU-bestemmelser på det procedureretlige område),
- O. der henviser til, at markedet på nettet ifølge en kommissionsundersøgelse fortsat er opsplittet, idet 61 % ud af 10 964 forsøgsvis afgivne ordrer om salg på tværs af grænserne mislykkedes, og at køb på tværs af grænserne tilsyneladende øger forbrugernes chancer for at finde et billigere tilbud ⁽²⁾ og at finde varer, som i hjemlandet ikke er tilgængelige på nettet ⁽³⁾; imidlertid forekommer den angivne andel på 61 % at være meget høj og kræver derfor yderligere undersøgelse, kontrol og vurdering,
- P. der henviser til, at en gradvis harmonisering ikke effektivt vil overvinde de hindringer på det indre marked, der skyldes divergerende nationale aftaleretlige bestemmelser, hvorfor enhver foranstaltning på dette område derfor må baseres på klar dokumentation for, at et sådant initiativ vil gøre en reel forskel, der ikke kan opnås gennem andre og mindre indgribende midler,
- Q. der henviser til, at en fælles europæisk aftaleret vil gavne forbrugerne og især bidrage til øget og lettilgængelig grænseoverskridende handel i det indre marked,
- R. der henviser til, at forhandlingerne om direktivet om forbrugerrettigheder ⁽⁴⁾ har vist, hvor vanskeligt det er at harmonisere forbrugerretlige bestemmelser, der anvendes i aftaler, uden at underminere den fælles indsats for en høj standard for forbrugerbeskyttelse i Europa, samt hvilke begrænsninger dette har lagt på processen,
- S. der henviser til, at enhver foranstaltning på området for europæisk aftaleret må tage hensyn til nationale bindende regler og stemme overens med det forventede direktiv om forbrugerrettigheder, som vil få betragtelig indflydelse på indholdet og harmoniseringsgraden af et eventuelt fremtidigt instrument på området for europæisk aftaleret; der henviser til behovet for konstant og nøje i de kommende måneder at føre tilsyn med dets gennemførelse for at fastslå, hvilket anvendelsesområde det frivillige instrument bør have;

⁽¹⁾ Flash Eurobarometer 300, 2011 http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ KOM(2009)0557, s. 3.

⁽³⁾ Idem, s. 5.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0614.

Onsdag den 8. juni 2011

T. der henviser til, at ethvert slutprodukt på området for europæisk aftaleret skal være realistisk, kunne gennemføres, være rimeligt og velgennemtænkt, inden det eventuelt ændres og formelt vedtages af EU's medlovgivere,

1. støtter indsatsen for at fjerne de talrige hindringer for dem, der ønsker at foretage grænseoverskridende transaktioner på det indre marked, og finder, at projektet vedrørende europæisk aftaleret sammen med andre foranstaltninger kunne være nyttigt for udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale med deraf følgende store økonomiske og beskæftigelsesmæssige fordele;

2. glæder sig over den åbne debat om grønbogen og opfordrer indtrængende de kompetente tjenestegrene i Kommissionen til at gennemføre en grundig analyse af resultatet af denne høring;

3. fremhæver SMV'ernes og håndværksvirksomhedernes økonomiske betydning for den europæiske økonomi; insisterer derfor på nødvendigheden af at sikre, at det "tænk småt først"-princip, der fremføres i "Small Business Act", gennemføres ordentligt og prioriteres højt i debatten om EU-initiativer vedrørende aftaleret;

Det europæiske aftaleretlige instruments juridiske karakter

4. glæder sig over den nylige offentliggørelse af den gennemførlighedsundersøgelse, som ekspertgruppen for europæisk aftaleret har foretaget, samt over Kommissionens forpligtelse til at fortsætte høringen med henblik på at få afklaret anvendelsesområdet for og indholdet af det frivillige instrument, og opfordrer i samme ånd Kommissionen til som led i beslutningsprocessen at videreføre en virkelig åben og gennemsigtig drøftelse med alle berørte parter af, hvorledes gennemførlighedsundersøgelsens resultater bør anvendes;

5. erkender behovet for yderligere fremskridt på det aftaleretlige område og foretrækker, blandt de andre løsningsmuligheder, mulighed 4 om ved hjælp af en forordning at indføre et frivilligt instrument efter gennemførelse af en konsekvensanalyse og afklaring af retsgrundlaget; mener, at der til et sådant frivilligt instrument kunne knyttes en "værktøjskasse" godkendt ved en interinstitutionel aftale; opfordrer til skabelse af "europæiske standardaftalemodeller", oversat til alle EU-sprog og knyttet til et alternativt tvistbilæggelses-system, der udføres online, hvilket ville have den fordel at være en omkostningseffektiv og enklere løsning for både aftaleparterne og Kommissionen;

6. mener, at det kun i form af en forordning vil være muligt at skabe den nødvendige klarhed og retssikkerhed;

7. understreger, at en forordning om oprettelse af et frivilligt instrument for europæisk aftaleret ville forbedre det indre markeds funktion på grund af dens direkte virkning, hvilket giver fordele for virksomhederne (sænkelse af omkostningerne som følge af bortfaldet af behovet for lovvalgsregler), forbrugere (retssikkerhed, tillid, højt forbrugerbeskyttelsesniveau) og medlemsstaternes retssystemer (det vil ikke længere være nødvendigt at undersøge udenlandske lovgivninger);

8. udtrykker tilfredshed med, at den valgte mulighed tager passende hensyn til subsidiaritetsprincippet og ikke berører medlemsstaternes lovgivningsbeføjelser på området for aftaleret og civilret;

9. mener, at en "værktøjskasse" eventuelt kunne tages i brug gradvist, idet den kunne begynde som et kommissionsværktøj for derefter at blive omdannet til et værktøj for EU-lovgivning, når først der var opnået enighed herom mellem institutionerne; påpeger, at en "værktøjskasse" ville udgøre tilstrækkeligt juridisk grundlag og understøttelse for den måde, som et frivilligt instrument samt standardvilkår og -bestemmelser kunne fungere på, og at den bør baseres på en vurdering af de nationale bindende regler om forbrugerbeskyttelse ikke alene inden for, men også uden for det eksisterende regelværk på det forbrugerretlige område;

Onsdag den 8. juni 2011

10. mener, at der ved at supplere det frivillige instrument med en "værktøjskasse" vil kunne tilvejebringes mere klar information om dette EU-instrument, hvilket vil hjælpe de berørte parter til bedre at forstå deres rettigheder og træffe oplyste valg, når de indgår aftaler på basis af dette system, samt at de retlige rammer bliver mere forståelige og ikke udgør en for stor belastning;

11. mener, at alle parter, hvad enten der er tale om handel mellem virksomheder eller handel mellem virksomheder og forbrugere, bør have frihed til at vælge eller fravælge det frivillige instrument som et alternativ til national eller international ret (tilvalg), og opfordrer derfor Kommissionen til at gøre rede for, hvordan den forestiller sig, at et frivilligt instrument skal forholde sig til Rom I-forordningen og de internationale konventioner, herunder FN's konvention om aftaler om internationale køb; finder det dog nødvendigt at uddybe dette punkt nærmere for at sikre, at det frivillige instrument yder forbrugerne og de små virksomheder som de svagere handelsparter den fornødne beskyttelse, og at der ikke opstår forvirring ved valget af lovgivning; opfordrer derfor Kommissionen til at supplere det frivillige instrument med yderligere oplysninger, der på et klart og forståeligt sprog forklarer, hvad der er forbrugernes rettigheder, og at disse ikke vil blive kompromitteret, så forbrugerne får mere tillid til det frivillige instrument og for at sætte dem i stand til at afgøre, hvorvidt de ønsker at indgå en aftale på dette alternative grundlag;

12. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument ville skabe EU-merværdi, navnlig ved gennem Domstolens kompetence at garantere retssikkerhed, og på en gang gøre det muligt at overvinde både juridiske og sproglige barrierer, eftersom et frivilligt instrument naturligvis ville være tilgængeligt på alle EU-sprogene; understreger, at EU-borgerne for at skabe en bedre forståelse af den måde, hvorpå EU-institutionerne fungerer, bør have mulighed for at få alle former for information forbundet med det frivillige instrument oversat via tilgængelige, let anvendelige online-oversættelsesredskaber, så de kan læse den ønskede information på deres eget sprog;

13. ser en mulig praktisk fordel ved den fleksible og frivillige karakter af et tilvalgsinstrument; opfordrer imidlertid Kommissionen til at gøre det klart, hvilke fordele for både forbrugere og virksomheder et sådant instrument fører med sig, og med større klarhed angive, hvem af aftaleparterne der kan træffe valget mellem det frivillige instrument og den "almindeligt" anvendte ret, samt hvordan Kommissionen påtænker at nedsætte transaktionsomkostningerne; opfordrer Kommissionen til i ethvert forslag til frivilligt instrument at indarbejde en mekanisme for regelmæssigt tilsyn og revision med tæt inddragelse af alle berørte parter for at sikre, at det frivillige instrument fortsat opfylder de gældende bestemmelser inden for aftaleretten, især Rome I, samt behovene på markedet, og at det modsvarer den juridiske og økonomiske udvikling;

Instrumentets anvendelsesområde

14. er af den opfattelse, at instrumentet bør omfatte både aftaler mellem erhvervsdrivende (B2B-aftaler) og aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere (B2C-aftaler); understreger, at det frivillige instrument må sikre et meget højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at kompensere forbrugerne for den beskyttelse, de normalt nyder godt af i henhold til deres nationale lovgivning; ønsker en uddybning af, hvorledes dette kan realiseres; mener derfor, at forbrugerbeskyttelsesniveauet bør være højere end den minimumsbeskyttelse, der er fastlagt i EU-regelværket om forbrugerbeskyttelse, og at det bør omfatte nationale bindende regler, idet der skal findes en tilfredsstillende løsning på problemerne med international privatret; mener, at dette høje forbrugerbeskyttelsesniveau også er i virksomhedernes interesse, eftersom de kun vil være i stand til at høste fordelene af det frivillige instrument, hvis forbrugere i alle medlemsstater er overbeviste om, at valget af det frie instrument ikke vil fratage dem beskyttelse;

15. påpeger, at fordelene ved en ensartet europæisk aftaleret skal præsenteres for borgerne på en positiv måde, hvis den skal have politisk legitimitet og støtte;

16. konstaterer, at man burde tilstræbe mere differentierede udformninger af aftaleretten for B2B- og B2C-aftaler af respekt for de fælles traditioner i de nationale retssystemer og under særlig hensyntagen til beskyttelse af den svageste aftalepart, nemlig forbrugeren;

Onsdag den 8. juni 2011

17. henviser til, at væsentlige elementer i forbrugerretten, der anvendes i aftaler, allerede er indeholdt i forskellige EU-regelsæt, og at vigtige dele af den gældende EU-forbrugerret sandsynligvis vil blive samlet i direktivet om forbrugerrettigheder; henviser til, at ovennævnte direktiv vil kunne udgøre et for forbrugerne og virksomhederne let genkendeligt samlet regelsæt; understreger derfor, at det er vigtigt at afvente resultatet af forhandlingerne om forbrugerrettighederne, før der udarbejdes en henstilling;

18. mener endvidere under hensyntagen til de forskellige aftalers særlige karakteristika, navnlig aftaler mellem virksomheder og forbrugere (B2C) og aftaler mellem virksomheder (B2B), førende nationale og internationale principper inden for aftaleret samt det grundlæggende princip om forbrugerbeskyttelse på et højt niveau, at eksisterende praksis i de forskellige sektorer og princippet om aftalefrihed nødvendigvis skal bevares i forbindelse med B2B-aftaler;

19. er af den opfattelse, at en frivillig fælles europæisk aftaleret vil kunne forbedre det indre markeds funktionsevne uden at berøre medlemsstaternes nationale aftaleret;

20. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument i første omgang bør stilles til rådighed som tilvalg i grænseoverskridende situationer, og at medlemsstaterne nødvendigvis må sikre sig at kunne forebygge ethvert misbrug af det frivillige instrument i situationer, som reelt ikke er grænseoverskridende; mener desuden, at et sådant indenlandsk tilvalgs konsekvenser for de nationale aftaleretlige lovgivninger bør analyseres særskilt;

21. er klar over, at kontrakter om e-handel eller fjernsalg udgør en betydelig del af de grænseoverskridende transaktioner; mener, at selvom et frivilligt instrument ikke bør begrænses til denne type transaktioner, kunne der være argumenter for at indføre andre begrænsninger første gang, det frivillige instrument tages i brug, og indtil der er indhøstet tilstrækkelige erfaringer med dets anvendelse;

22. fremhæver, at det er særligt vigtigt at gøre det nemmere at handle elektronisk i EU, idet e-handel er underudviklet, og anser det for nødvendigt at vurdere, hvorvidt de forskellige nationale aftaleretlige systemer udgør en hindring for udviklingen af denne sektor, som med rette af virksomheder og forbrugere opfattes som potentiel igangsætter af fremtidig vækst;

23. mener, at anvendelsesområdet for en "værktøjskasse" kunne være ret bredt, mens et frivilligt instrument bør begrænses til de centrale aftaleretlige forhold; mener, at en "værktøjskasse" skal stemme overens med det frivillige instrument og blandt værktøjerne indeholde begreber fra den meget brede ramme af lovgivningstraditioner inden for EU, herunder regler fra bl.a. det faglige udkast til en fælles referenceramme ⁽¹⁾ og "Principes contractuels communs" (fælles aftaleretlige principper) og "Terminologie contractuelle commune" (fælles aftaleretlig terminologi) ⁽²⁾; og at anbefalingerne om aftaleret heri bør tage udgangspunkt i et virkelig højt forbrugerbeskyttelsesniveau;

24. opfordrer Kommissionen og ekspertgruppen til at klargøre, hvad der betragtes som "de centrale aftaleretlige forhold";

25. ser fordele ved et frivilligt instrument, der indeholder særlige bestemmelser for de hyppigst brugte aftaletyper, især for salg af varer og levering af tjenesteydelser; gentager sin tidligere opfordring til at inddrage forsikringskontrakter under det frivillige instruments anvendelsesområde, da et sådant instrument kunne være af særlig nytte for mindre forsikringskontrakter; understreger, at der på det forsikringsaftaleretlige område allerede er foretaget det indledende arbejde med principperne om europæisk forsikringsaftaleret (Principles of European Insurance Contract Law, PEICL), som bør integreres i den europæiske aftaleret samt revideres og videreudvikles; henstiller imidlertid til, at der udvises forsigtighed for så vidt angår inddragelsen af finansielle tjenesteydelser i forslag til aftaleretlige instrumenter på dette stadie, og opfordrer Kommissionen til at nedsætte en særskilt intern ekspertgruppe med henblik på det fremtidige forberedende arbejde på området

⁽¹⁾ Von Bar, Clive, Schulte-Nölke et al. (red.): "Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law - Draft Common Frame of Reference" (Principper, definitioner og standardbestemmelser for europæisk civilret - Udkast til en fælles referenceramme), 2008.

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud (red.): samlingen "Droit privé comparé et européen" (Komparativ og europæisk civilret), bind 6 og 7, 2008.

Onsdag den 8. juni 2011

for finansielle tjenesteydelser for derved at sikre, at der i kommende instrumenter tages højde for mulige særtræk ved sektoren for finansielle tjenesteydelser og eventuelle beslægtede initiativer fra andre dele af Kommissionen, samt at inddrage Europa-Parlamentet på et tidligt stadium;

26. påpeger, at der er blevet rejst en række særlige spørgsmål, i forbindelse med hvilke et frivilligt instrument ville være nyttigt, f.eks. digitale rettigheder og retmæssigt ejerskab; mener, at det på den anden side kunne være nødvendigt at udelukke visse typer af komplekse offentligretlige kontrakter; opfordrer ekspertgruppen til at undersøge muligheden for at inddrage kontrakter under ophavsretsområdet med henblik på at styrke ophavsmændenes stilling, da de ofte udgør den svageste part i aftaleretlige forhold;

27. mener, at det frivillige instrument bør være i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning på det aftaleretlige område;

28. minder om, at der i forbindelse med en europæisk aftaleret fortsat er mange spørgsmål, der skal besvares, og mange problemer, der skal løses; opfordrer Kommissionen til at tage retspraksis, internationale konventioner om køb af varer, f.eks. FN's konvention om aftaler om internationale køb (CISG), og følgevirkningerne af direktivet om forbrugerrettigheder i betragtning; understreger vigtigheden af at harmonisere aftaleretten inden for EU under hensyntagen til relevant national lovgivning, der sikrer et højt beskyttelsesniveau i B2C-aftaler;

Praktisk anvendelse af et europæisk aftaleretligt instrument

29. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument skal give forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder reelle fordele, og at det skal udformes på en enkel, klar og afbalanceret måde, som gør det attraktivt at anvende for alle parter;

30. er af den opfattelse, at selvom et frivilligt instrument vil føre til etableringen af et fælles regelsæt, vil der stadig være behov for at fastlægge standardvilkår og -bestemmelser for handel, som kan fremstilles i en simpel og forståelig form og gøres let tilgængelig for små og mellemstore virksomheder med en form for godkendelse for at sikre forbrugernes tillid; bemærker, at standardvilkår og -bestemmelser, baseret på et frivilligt instrument, ville give mere retssikkerhed end EU-standardvilkår, der er baseret på national lovgivning, og som ville øge muligheden for divergerende nationale fortolkninger;

31. erindrer om, at det stadig er vigtigt at videreføre arbejdet med en hurtig og omkostningseffektiv grænseoverskridende alternativ bilæggelse af tvister, navnlig for små og mellemstore virksomheder og forbrugerne, men understreger, at det vil blive lettere at nå til alternativ bilæggelse af tvister, hvis de implicerede parter anvender retsregler i henhold til et frivilligt instrument; opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på synergi, når den fremsætter et forslag; bemærker, at UNCITRAL's arbejdsgruppe om onlinetvistbilæggelse også har vist interesse for et frivilligt instrument som et middel til fremme af grænseoverskridende alternativ bilæggelse af tvister⁽¹⁾, og anbefaler derfor Kommissionen at følge udviklingen i andre internationale organisationer;

32. foreslår, at de grænseoverskridende klageordningers funktion og effektivitet kunne lettes ved at skabe direkte forbindelse mellem det frivillige instrument og den europæiske betalingspåbudsprocedure og den europæiske småkravsprocedure; mener, at der bør indføres en elektronisk varslingsskrivelse for at bistå virksomhederne med at beskytte deres rettigheder, navnlig med hensyn til intellektuel ejendomsret og den europæiske småkravsprocedure;

⁽¹⁾ Rapport fra arbejdsgruppe III (onlinetvistbilæggelse) i De Forenede Nationers Kommission for International Handelsret om arbejdet under dens 22. samling (Wien, 13.-17. december 2010), s. 8, 10.

Onsdag den 8. juni 2011

33. tager til efterretning, at forbrugerne sjældent føler, at de har et valg hvad angår aftalevilkårene og står over for en "alt-eller-intet"-situation; er stærkt overbevist om, at suppleringen af det frivillige instrument med en "værktøjskasse" og et sæt standardvilkår og -bestemmelser oversat til alle sprog vil tilskynde nye markedsdeltagere til at søge ind på markedet i hele EU og dermed styrke konkurrencen og udvide forbrugernes samlede valgmuligheder;

34. understreger, at det, selv om den endelige test af hvert eneste slutinstruments effektivitet udgøres af det indre marked selv, på forhånd kan slås fast, at initiativet udgør en merværdi for forbrugerne og ikke komplicerer grænseoverskridende handel for hverken forbrugere eller virksomheder; understreger nødvendigheden af regler for tilrådighedsstillelse af relevante oplysninger vedrørende dette instruments eksistens og virkemåde for alle potentielle interessenter og berørte parter (herunder nationale domstole);

35. påpeger, at betydningen af velfungerende europæiske civile retlige myndigheder ikke må undervurderes i forbindelse med målsætningen om europæisk aftaleret;

36. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udføre kvalitetstests og -kontroller for at fastslå, hvorvidt de foreslåede instrumenter i en europæisk aftaleret er brugervenlige, tager fuldt hensyn til borgernes bekymringer, skaber merværdi for forbrugere og virksomheder, styrker det indre marked og gør det nemmere at handle på tværs af grænserne;

Inddragelse af de berørte parter og konsekvensanalyse

37. understreger, hvor afgørende vigtigt det er at inddrage de berørte parter fra hele EU og fra forskellige aktivitetsområder, herunder juridiske fagfolk, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage brede og åbne høringer af alle de berørte parter, inden den træffer afgørelse på grundlag af ekspertgruppens resultater;

38. er opmærksom på, at såvel ekspertgrupper som grupper af berørte parter allerede har en varieret geografiske og sektoriel baggrund; er overbevist om, at bidragene fra de berørte parter får endnu større betydning, når høringsfasen først er overstået, og hvis der igangsættes en egentlig lovgivningsprocedure, som bør være så inklusiv og gennemskuelig som muligt;

39. erindrer i overensstemmelse med principperne for bedre lovgivning om, at der er brug for en omfattende og bred konsekvensanalyse, der gennemgår de forskellige politiske løsningsmodeller, inklusiv muligheden for ikke at træffe EU-foranstaltninger, og fokuserer på praktiske spørgsmål, som f.eks. de eventuelle følger for SMV'er og forbrugere, mulige virkninger af illoyal konkurrence på det indre marked og identifikation af de forskellige løsnings konsekvenser for fællesskabslovgivningen og de nationale retssystemer;

40. mener, indtil en sådan konsekvensanalyse foreligger, at selv om en harmonisering af praksis inden for aftaleretten på EU-plan kan være en effektiv måde at sikre konvergens og mere lige konkurrencevilkår på, udgør et frivilligt instrument dog en mere gennemførlig løsning i betragtning af udfordringerne i forbindelse med en harmonisering af såvel medlemsstaternes retssystemer som retssystemerne i regioner med lovgivningsmæssige beføjelser på dette område, så længe dette sikrer en merværdi for både forbrugerne og virksomhederne;

41. insisterer på, at Parlamentet høres og inddrages fuldt ud i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure for så vidt angår ethvert fremtidigt kommissionsforslag om et frivilligt instrument, samt at ethvert forslag til frivilligt instrument underlægges kontrol og ændres efter denne procedure;

*

* * *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.